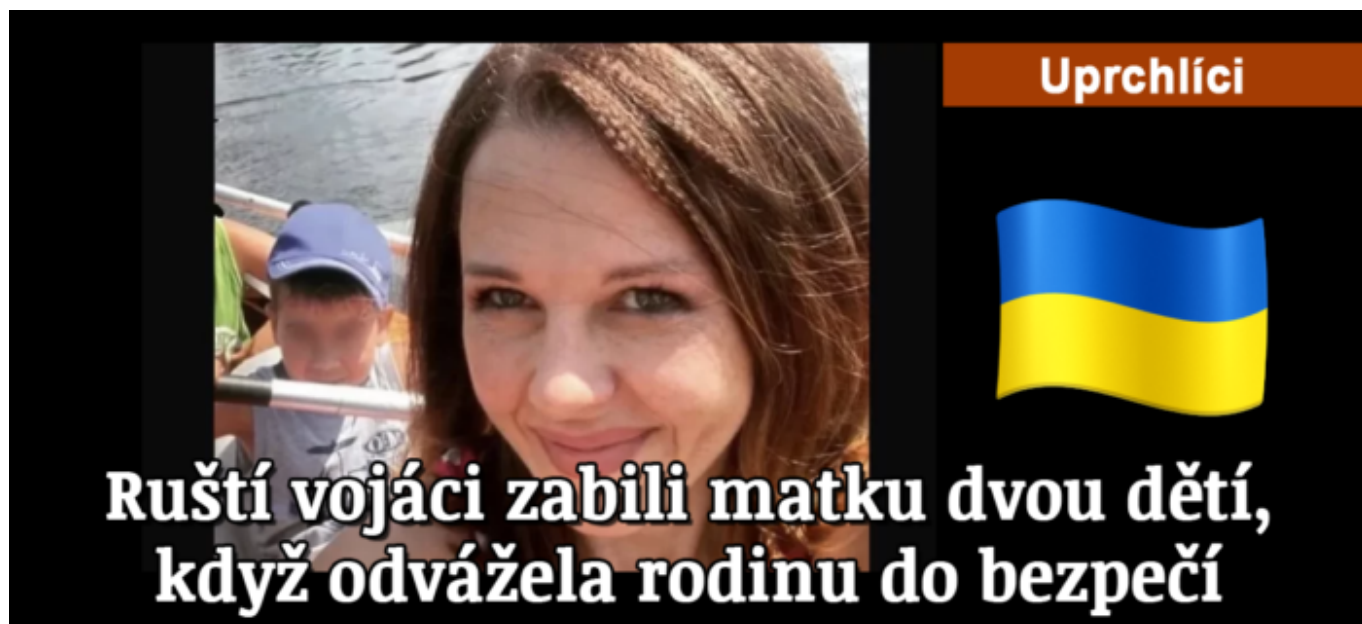

Svědectví: 16. Ruští vojáci zabili matku dvou dětí, když odvážela rodinu do bezpečí

Hrůza z toho, že děti viděly svou matku zastřelenou ostřelovačem, na ně měla zničující účinek. Když ji uviděli, byli v šoku. 'Mami, mami' křičeli. Neodpověděla.

Svědectví

Ruští vojáci zabili matku dvou dětí, když odvážela rodinu do bezpečí

46letá Svitlana Zhulina, matka dvou dětí, byla zastřelena ruským odstřelovačem v Kyjevské oblasti, když 1. března 2022 odvážela svou rodinu z války do bezpečí. (S laskavým svolením)

Časně ráno 1. března odvážela Svitlana Žulina svou rodinu z válkou zničené Kyjevské oblasti. Její manžel Andrij Vilson seděl vedle ní a jejich dva synové ve věku 8 a 10 let seděli na zadním sedadle.

Jeli po Žytomyrské dálnici, silnici směřující na západ, kterou Kyjevané velmi dobře znají. V době míru ji lidé používali, aby se dostali do ukrajinského „západního hlavního města“ Lvova. Teď to byla cesta do bezpečí.

Náhle Andrij uslyšel hlasitou explozi a hlava jeho ženy spadla na něj. Zasáhla ji kulka odstřelovače.

Zastavil auto a spěchal zachránit zbytek své rodiny.

„Pro děti to byl horor. Kulka zasáhla přední sklo a jejich matka, která tam byla před chvílí, je pryč,“ řekl Andrij.

Dveře byly zablokované, takže vylezl oknem a začal vynášet své děti z auta.

„Vzal jsem Artema jako prvního,“ řekl Andrij o svém starším synovi, „a střelili mě do pravé nohy. Skryl jsem Artema za kapotu auta, aby ho nemohli zasáhnout.“

Andrij se pak vrátil pro Miroslava, svého nejmladšího.

„Miroslav na chvíli zaváhal. Podíval se na moji nohu, uviděl v ní velkou díru a řekl: ‚Tati, tam je díra.‘ A hned potom ho ti parchanti střelili do nohy,“ řekl.

Když ukřýval zraněného Miroslava, ruští vojáci mu prostřelili levou nohu. Upadl.

Začátek konce

Před pěti dny Rusko vyhlásilo Ukrajině totální válku. Svitlana (46) a její bratr Oleksij Kurach (37) se rozhodli vzít své rodiny z Kyjeva do Berezivky, nedaleké vesnice, kde žijí jejich rodiče.

Chtěli to přečkat v Berezivce a vidět, jak se události vyvinou. Několik dní tento plán fungoval dobře. V jejich vesnici byl klid, i když byl Kyjev silně ostřelován.

26. února byla budova, ve které si Svitlana a Andrij koupili byt v Kyjevě, zasažena ruskou raketou. Šest lidí bylo zraněno.

Žena nese svého psa kolem činžovního domu poškozeného ranním ostřelováním v Kyjevě na Ukrajině 26. února 2022. (Volodymyr Petrov)

„Právě jsme se tam chystali nastěhovat. Zrekonstruovali jsme byt. Bylo to blízko lycea, takže děti nemusely chodit dlouhou vzdálenost,“ řekl Andrij.

„Díky Bohu, že jsme se nenastěhovali,“ pomyslel si, když byla tato budova zasažena.

Bylo to, jako by se jim podařilo uniknout nebezpečí. Přestože byla vesnice odpojena od elektriny, vody a mobilního připojení, mysleli si, že jsou v Berezivce v bezpečí. To bylo předtím, než spatřili ruské tanky projíždějící kolem jejich oken.

Byl čas odejít, řekla Inga Kurach, Oleksije manželka a matka jejich malé dcery.

„Poté, co ruská kolona minula náš dům, začali jsme slyšet hlasité exploze,“ řekla. „Strávili jsme odpoledne ve sklepě a plakali. Všichni jsme se shodli, že musíme odejít.“

Druhý den ráno obě rodiny nasedly do aut, aby utekly před válkou na západní Ukrajinu.

Rodina Kurachových se ujala vedení, zatímco Svitlana, Andrij a jejich dva synové je následovali.

Snímek pořízený ukrajinskými ozbrojenými silami pár dní po incidentu ukazuje počet ruských tanků na silnici, kterou Svitlana

Zhulina a Oleksii Kurach projížděli 1. března 2022. (Ukrajinské ozbrojené síly)

Jeli pomalu, protože po silnici byly rozptýleny úlomky granátů. Po dvou kilometrech jízdy po dálnici spatřili na druhé straně silnice tank. Namalovaný znak „V“ naznačoval, že je to Rus.

„Křičela jsem na manžela: ‚Tank! Otoč se!’“ Inga řekla: „Bála jsem se.“

Když se Oleksij otočil, zasáhly jejich auto ruské kulky.

„Nejdřív se rozbilo okno vedle mě a mé dcery a pak také všech ostatních. Sklonili jsme hlavy. Zřejmě nás to zachránilo,“ řekla Inga.

Uvědomili si, že Svitlanino auto je ostřelováno a zastavili.

„Řekla jsem manželovi: ‚Šlápni na to! Teď nás všechny zabijí.’“

Záchrana dětí

Andrij a jeho dva synové leželi na zemi vedle jejich auta.

“Rusové dál stříleli na auto,” řekl. “Chtěli se dostat k dětem.”

Pak uviděl ruský vojenský konvoj, který se k nim pohyboval, a řekl svým dětem, aby si hrály na mrtvé.

„Když si představím, jaké to je, když se dítěti řekne, aby lhalo, jako že je mrtvé, a jejich matka je teď mrtvá,“ řekl Andrij a snažil se najít slova. „Je to jen...“

8letý Miroslav Vilson leží na nemocničním lůžku a zotavuje se ze zranění, která utrpěl poté, co ho 1. března 2022 postřelil ruský odstřelovač.
(S laskavým svolením)

Když kolem nich projely ruské tanky, ruští vojáci zahájili „vyčišťovací“ operaci. Už nemělo smysl hrát na mrtvého.

„Když ruští vojáci viděli závažnost zranění [dětí], byli šokováni,“ řekl Andrij.

Poté začali kontrolovat Andrijův smartphone, zda informoval ukrajinskou armádu o pohybu ruských jednotek.

Nic nenašli, řekl, a pak začali diskutovat, co s ním dělat.

„Silně jsem krvácel. Uvědomili si, že musí něco udělat,“ řekl.

Snažili se přivolat své lékaře, ale nikdo nepřišel. Nakonec mu dali na nohy škrtidla.

„Řekli mi: ‘Máš dvě děti, o které se musíš starat.’ Odpověděl jsem: ‚Díky vašim odstřelovačům‘,“ vzpomínal Andrij.

„Potom řekli: ‚Přesto neumírej‘. Odpověděl jsem: ‚Pokusím se. Dovolte mi zachránit své děti.‘“

Ruští vojáci mu dovolili zavolat rodičům své ženy, aby si je mohli přijet vyzvednout. Vojáci slíbili, že se jich nedotknou.

Když dorazili jeho tchánové, Andriji se točila hlava kvůli velké ztrátě krve a Rusové mu pomohli naložit ho do auta. Nenechali je vzít tělo jeho ženy.

Později toho dne se Svitlanini rodiče vrátili, aby si tělo své dcery stejně vyzvedli.

“Babička a děda jsou hrdinové,” řekl Andrij. „Vzali trakař a šli tam pěšky. Otevřeli před Rusy dveře auta, vzali své dítě, naložili ho na trakař, vzali nějaké věci, které tam byly, a vrátili se.

Dlouhá cesta k uzdravení

Po útoku se obě rodiny musely vrátit do vesnického domu v Berezivce. Andrij a jeho nejmladší syn Myroslav naléhavě potřebovali lékařské ošetření.

Jeho přátelé našli v obci bývalého vojenského lékaře.

“Přicházel každý den, navzdory ostřelování,” řekla Inga. “Velmi statečný člověk.”

“Kdyby nebylo jeho, určitě bychom měli gangrénu,” řekl Andrij. “Nacpal mi léky do ran prsty.” Řekl: ‘Jinak to zhnije’.

Zdravotníci dětské nemocnice Chmelnyckyj věnují velkou pozornost 8letému Miroslavu Vilsonovi, který 1. března 2022 přišel o matku při ruském útoku na jejich auto poblíž Kyjeva. (S laskavým svolením)

Přesto Andrij a jeho syn vyžadovali hospitalizaci. Po šesti dnech se rozhodli to zkusit znovu a dostat se z vesnice.

“Doktor nám zavolaal a řekl, že existují informace o ruském kontrolním stanovišti, které začalo propouštět a nechat projíždět auta s bílými vlajkami,” řekla Inga.

“Rozhodli jsme se to risknout,” pokračovala. “S tím, co se nám stalo, jsme cítili třikrát větší strach než předtím.”

Inga a Oleksij popadli děti, uložili zraněné na zadní sedadlo a rozjeli směrem k ruskému kontrolnímu stanovišti. Byli požádáni, aby zastavili.

„Seděla jsem vedle svého manžela na předním sedadle, držela jsem dceru blízko sebe a nakláněla jí hlavu dolů, aby jí neublížili,” vzpomínala Inga.

“Plakala jsem,” pokračovala, “Rusové to viděli a řekli: ‘Neublížíme ti’.”

Nechali je jet.

Oleksij odvezl svého švagra a synovce až do nemocnice v Chmelnickém, městě na západě Ukrajiny vzdáleném několik hodin od Kyjeva.

Andrije mladší syn Miroslav podstoupil operaci a nechal si na nohu umístit Ilizarovův aparát, kovový fixátor. Jeho zotavení bude trvat až osm měsíců.

Děti se drží, ale hrůza z toho, že viděly svou matku zastřelenou ostřelovačem, na ně měla zničující účinek, řekl Andrij.

„Když ji uviděli, byli v šoku. ‘Mami, mami’ křičeli. Neodpověděla,” dodal.

[Anna Myroniuk](#)

[The Kyiv Independent](#)

Anna Myroniuk

Anna Myroniuk je vedoucí vyšetřování v The Kyiv Independent. Anna vedla investigativní projekty v oblasti lidských práv, zdravotní péče a nezákonného obchodu. Vyšetřovala prezidenty a oligarchy. Psala pro Coda Story, OCCRP a Washington Post. Anna získala magisterský titul v investigativní žurnalistice na City University of London, je stipendistkou Chevening a finalistkou soutěže Thomson Foundation Young Journalist Award 2020.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)